

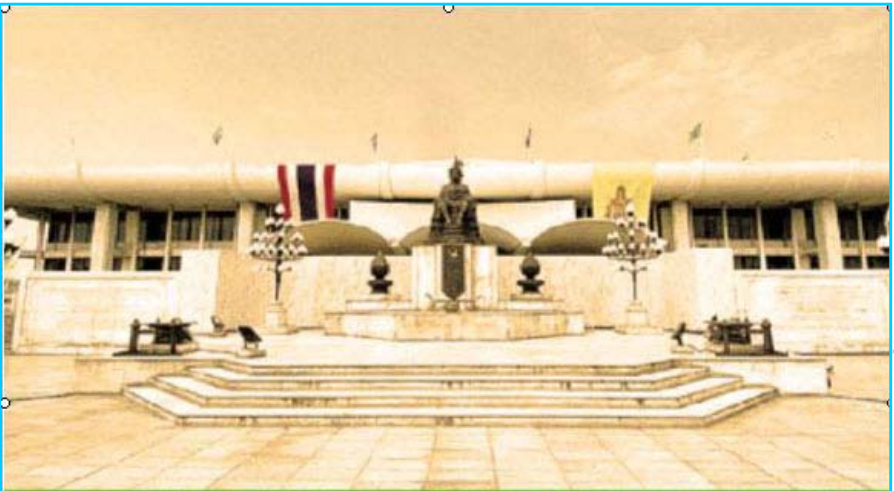

คู่มือ

การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คำนำ

คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเล่มนี้ จัดทำเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรของสำนักงานได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและการใช้สิทธิ ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารในการขอดู ขอดูตรวจดู และ/หรือขอสำเนาข้อมูล ข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ เพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนเองและตรวจสอบการ ดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐให้มีความโปร่งใสมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารเล่มนี้ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของกฎหมาย วิธีการ ดำเนินงานของรัฐและเจ้าหน้าที่รัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้และห้ามมิให้ เปิดเผย รวมทั้งการให้บริการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานฯ และการเก็บ ค่าธรรมเนียมในการให้บริการ คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อบุคลากรของสำนักงานหรือผู้อ่านให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในกฎหมายข้อมูลข่าวสารมากขึ้น

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
สำนักบริหารงานกลาง
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
พฤษภาคม ๒๕๕๑

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการและ ความสัมพันธ์กับ บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ	๑
วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	๑
ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่าอย่างไร	๒
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ	๓
ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐห้ามมิให้เปิดเผย หรืออาจมีคำสั่ง มิให้เปิดเผย	๖
สิทธิของประชาชนตามกฎหมายข้อมูลข่าวสาร	๘
การบริการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	๑๓
การเรียกค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายจากผู้รับบริการ	๑๗
ขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ	๑๘
คำสั่งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ ๑๔๕๖/๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	๑๙

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการและความสัมพันธ์กับ บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ

พราชราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่รองรับ “สิทธิใ้รู้” ของประชาชน โดยกำหนดสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ และกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ข้อมูลข่าวสารของราชการเกือบทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ สามารถเปิดเผยได้ภายใต้หลักที่ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐอันเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งยังเพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนประกอบกับคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน

วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. เพื่อรับรองสิทธิใ้รู้ (right to know) ของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ถูกต้องกับความเป็นจริง รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๒. เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่
หน่วยงานของรัฐไม่ต้องเปิดเผยหรืออาจไม่เปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อ
การปฏิบัติโดยจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความ
เสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน

๓. เพื่อกำหนดการรुकล้าสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่าอย่างไร

๓ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐
ได้กำหนดนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสาร” ซึ่งหมายถึง สิ่งที่สื่อความหมายให้
ทราบถึงเรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูลหรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่า การสื่อความหมายนั้นจะ
ทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้
ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผ่นผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย
ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่น
ใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

สิ่งที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ ล้วนเป็นข้อมูลข่าวสารตามความหมายของ
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งสิ้น โดยข้อมูล
ข่าวสารในความหมายนี้เน้นที่การสื่อความหมายเป็นหลัก มิได้เน้นที่รูปร่าง
หรือรูปแบบของความเป็นข้อมูลข่าวสาร กล่าวคือ สิ่งที่จะเป็นข้อมูลข่าวสารได้นั้น
ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปร่าง หรือรูปแบบของกระดาษที่มีข้อความหรือแฟ้ม
เอกสาร

อ้อ หมายความว่า
อย่างนี้เอง

ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในบังคับแห่งราชบัญญัติฉบับนี้ต้องเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ”

ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

ดังนั้น ความหมายของคำว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” จึงให้ความสำคัญต่อลักษณะหรือสิทธิในการยึดถือข้อมูลข่าวสารนั้นว่า อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือไม่ ทั้งนี้ โดยไม่ต้องคำนึงว่า เนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐหรือเกี่ยวข้องกับบุคคลหรือเอกชนใดๆ ก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้กำหนดไว้ ๔ กรณี ดังนี้

๑. เปิดเผยโดยการนำข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
๒. เปิดเผยโดยการตั้งแสดงไว้ในสถานที่ที่หน่วยงานจัดเตรียมไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ด้วยตนเอง
๓. เปิดเผยตามที่ประชาชนมีคำขอเป็นการเฉพาะราย
๔. เปิดเผยโดยหอบจดหมายเหตุแห่งชาติ

มี ๔ กรณี
นะครับ

๑. การเปิดเผยโดยการนำข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดลงพิมพ์ใน ราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการลงพิมพ์
ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗ ได้แก่

๑.๑ โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน

๑.๒ สรุปอำนาจหน้าที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน

๑.๓ สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการ
ติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

๑.๔ กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ
แบบแผน นโยบาย หรือ การตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพ
อย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

๑.๕ ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

๒. การเปิดเผยโดยการตั้งแสดงไว้ในสถานที่หน่วยงานจัดเตรียมไว้ให้ ประชาชนเข้าตรวจดูได้ด้วยตนเอง ตามมาตรา ๙

นอกจากมีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว การเปิดเผยข้อมูล
ที่รัฐต้องปฏิบัติอีกประการหนึ่ง คือ การแสดงข้อมูลข่าวสารของราชการไว้
 ณ สถานที่ที่หน่วยงานของรัฐจัดเตรียมไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูข้อมูล
ได้แก่

๒.๑ ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้ง
ความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

๒.๒ นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗ (๔)

๒.๓ แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

๒.๔ คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของเอกชน

๒.๕ สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงตามมาตรา ๗ วรรคสอง คือ สิ่งพิมพ์ที่มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว และมีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้น

๒.๖ สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

๒.๗ มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

๒.๘ ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

๓. เปิดเผยโดยประชาชนมีคำขอเป็นการเฉพาะราย ตามมาตรา ๑๑

เมื่อมีความประสงค์จะขอข้อมูลเป็นการเฉพาะราย ผู้ขอข้อมูลจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร เขียนให้เข้าใจได้พอสมควรว่าขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใด และส่งคำขอตกลงไปยังหน่วยงานของรัฐที่จัดเก็บหรือครอบครองดูแลข้อมูลข่าวสารที่ต้องการขอนั้น การส่งคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นใช้กับการขอเอกสารราชการปกติทั่วไป

๕. เปิดเผยโดยหอบจดหมายเหตุแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๖

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่จะเปิดเผยโดยวิธีนี้ คือ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารประวัติศาสตร์ ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสศึกษา ค้นคว้า เอกสารประวัติศาสตร์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยราชการของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาไว้หรือข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบ ๗๕ ปี และข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบ ๒๐ ปี นับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่ หอบจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ **ห้าม** มีให้เปิดเผย หรืออาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย

๑. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้ (มาตรา ๑๔)

๒. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกัน มีลักษณะ ดังนี้

๒.๑ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

๒.๒ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

๒.๓ ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่ง เรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

๒.๔ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

๒.๕ รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

๒.๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

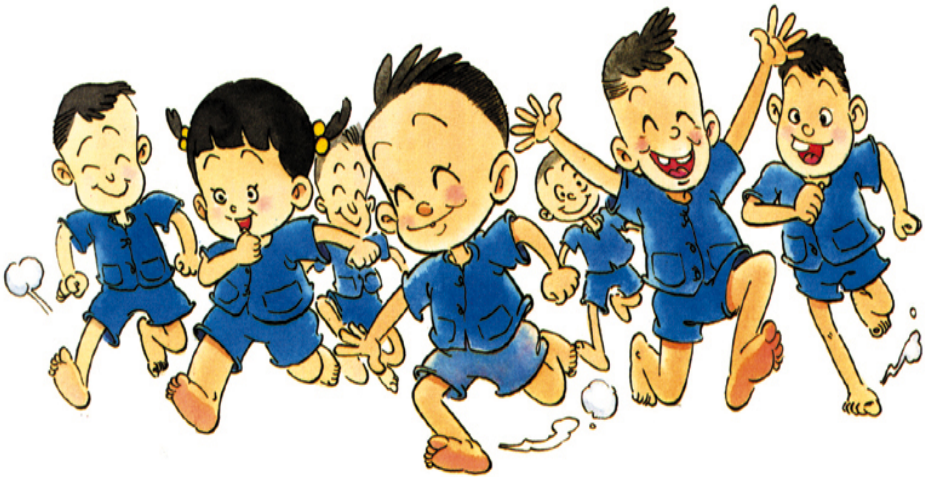
๒.๗ กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

สิทธิของประชาชนตามกฎหมายข้อมูลข่าวสาร กำหนดไว้ดังนี้

๑. สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ มาตรา ๗ มาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๒๖
๒. สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีมีส่วนได้เสีย ตามมาตรา ๑๓
๓. สิทธิร้องเรียนหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๓
๔. สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๕
๕. สิทธิได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๕

๑. สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ

ในกรณีที่ประชาชนได้ไปใช้สิทธิขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่ต้องการจากหน่วยงานใดแล้ว หน่วยงานของรัฐเพิกเฉยไม่พิจารณาคำขอในเวลาอันสมควร ประชาชนควรปฏิบัติ ดังนี้

๑. ไปติดต่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ โดยทำหนังสือหรือด้วยวาจาขอทราบผลการพิจารณา โดยยกสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขึ้นอ้าง และให้เวลาพอสมควรในการพิจารณาแก่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

๒. ติดตามทวงถามผลการพิจารณา เมื่อครบกำหนดเวลาอันสมควรตามข้อ ๑ หากพบว่าเป็นปัญหาระดับเจ้าหน้าที่ ให้ขอพบผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น เพื่อเร่งรัดการพิจารณา และแก้ปัญหาในระดับหน่วยงาน

๓. ถ้าดำเนินการตามข้อ ๑ และข้อ ๒ แล้วไม่ได้ผล ให้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒. สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีมีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารนั้น

กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ยื่นคำขอไว้แล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหากเปิดเผยไปแล้วอาจทำให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบหรือเสียหายต่อประโยชน์ได้เสียของบุคคลดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบการพิจารณาเรื่องนี้แจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด หรือเมื่อผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารนั้นทราบว่า การที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด

อันกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตนเอง ก็อาจยื่นคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่เสียก่อน เมื่อเจ้าหน้าที่
ได้รับคำคัดค้านแล้วต้องพิจารณาคำขอของผู้ขอข้อมูล และ คำคัดค้านของผู้มี
ส่วนได้เสียประกอบกัน

๓. สิทธิร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ

ประชาชนสามารถใช้สิทธิเรียกร้องได้ต่อเมื่อเห็นว่าหน่วยงานของ
รัฐมีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีต่าง ๆ ต่อไปนี้

๓.๑ กรณีไม่นำข้อมูลข่าวสารลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา
ตามมาตรา ๗

๓.๒ กรณีไม่จัดข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจดู ตามมาตรา ๙

๓.๓ กรณีไม่จัดทำข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ใช้สิทธิขอดู ตามมาตรา ๑๑

๓.๔ กรณีไม่ให้คำแนะนำที่ถูกต้องหรือไม่ส่งคำขอให้หน่วยงาน
ผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารพิจารณา ตามมาตรา ๑๒

๓.๕ กรณีไม่แจ้งให้ผู้มีประโยชน์ได้เสียเสนอคำสั่ง คำคัดค้าน
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๗

๓.๖ กรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๓

๓.๗ กรณีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยปราศจากความ
ยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๔

๓.๘ กรณีกระทบกระเทือนสิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลโดยฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๒๕ (ยกเว้นเป็นกรณี ตามมาตรา
๒๕ วรรคสี่)

๓.๙ กรณีไม่ส่งมอบข้อมูลข่าวสารประวัติศาสตร์ให้กับจดหมายเหตุ เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า ตามมาตรา ๒๖

๓.๑๐ กรณีหน่วยงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือไม่ให้บริการ ข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๓

๓.๑๑ กรณีไม่ได้รับความสะดวกในการใช้สิทธิรู้ข้อมูลข่าวสารโดย ไม่มีเหตุผลอันสมควร ตามมาตรา ๑๓

๓.๑๒ กรณีหน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ ร้องขอและผู้ร้องขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ตามมาตรา ๓๓

การร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ ประชาชนมีสิทธิยื่นคำร้องเรียนต่อ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยอาจไปร้องเรียนด้วยตนเอง ณ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนัก นายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล โดยให้เจ้าหน้าที่จดบันทึกคำร้องเรียนไว้ หรือ ส่งคำร้องเรียนทางไปรษณีย์ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการก็ได้

๔. สิทธิอุทธรณ์คำสั่งเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ราชการ

การอุทธรณ์ตาม พระราชบัญญัตินี้ สามารถอุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารได้ ๓ กรณี คือ

๔.๑ กรณีหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ ได้มีคำขอ

๔.๒ กรณีหน่วยงานของรัฐปฏิเสธไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งบุคคลผู้คัดค้านทราบว่า ตนมีประโยชน์ได้เสีย และผู้มี ประโยชน์ได้เสียนั้นได้เสนอคำคัดค้านพร้อมเหตุผลประกอบ เพื่อให้ หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว

๔.๓ กรณีหน่วยงานของรัฐไม่ยินยอมแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามคำขอ เมื่อบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ซึ่งหน่วยงานของรัฐจัดเก็บไว้ไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริง และได้ยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ถูกต้อง

ทั้ง ๓ กรณีดังกล่าว ประชาชนมีสิทธิยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

๕. สิทธิได้รับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

การคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล การรองรับ การคุ้มครองสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียงหรือความเป็นอยู่ส่วนตัว กรณีที่จะมีการกล่าวหรือไขข่าวแพร่หลายอันเป็นการละเมิดหรือกระทบสิทธิส่วนบุคคลในครอบครัว ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกหน่วยงานต้องรับทราบถึงหลักปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร

ใหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ และบุคคลย่อมมีสิทธิที่จะรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนา

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น ถ้าบุคคลนั้นเห็นว่าข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริง ให้มีสิทธิยื่น
คำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไข
เปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ในกรณีหน่วยงานของรัฐไม่แก้ไข
เปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง
ไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร ผู้นั้นสามารถยื่นคำอุทธรณ์
ต่อคณะกรรมการฯ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้
หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนเองไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้อได้
ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ

การบริการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้จัดให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการ
โดยประชาชนที่ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารสามารถทำได้โดย

๑. เข้าตรวจสอบดูข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยตนเอง ณ ศูนย์ข้อมูล
ข่าวสารของราชการ

๒. ทำเป็นคำขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารเป็นการเฉพาะราย

เปิดเผยได้ภายใต้
หลักการ “เปิดเผย
เป็นหลัก ปกปิดเป็น
ข้อยกเว้น”

๑. การเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยตนเอง

กรณีเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ สามารถเข้าตรวจดูได้ที่ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ ณ อาคารสุขประพฤติ ชั้น ๑

การตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวทำได้ โดย

- ค้นหาจากแฟ้มดัชนีข้อมูลข่าวสารที่แยกตามประเภทข้อมูล
- ค้นหาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้งานที่ อาคารสุขประพฤติ ทางอินเทอร์เน็ต

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้จัดข้อมูลข่าวสารฯ แยกออกตาม ประเภทข้อมูลข่าวสารที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อประชาชนต้องการทราบข้อมูลข่าวสารประเภทใดสามารถค้นหาจากแฟ้มดัชนีเอกสารซึ่งกำหนดเป็นประเภทของข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ เช่น ต้องการทราบงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการก็ต้องไปดูที่แฟ้มเอกสารในมาตรา ๙ (๓) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับแผนงาน โครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่กำลังดำเนินการ

ถ้าต้องการค้นหาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ สามารถค้นหาได้ใน ๒ กรณี คือ พิมพ์ชื่อข้อมูลที่ต้องการลงในเครื่อง หรือพิมพ์ประเภทของข้อมูลว่าอยู่ในมาตราใด เครื่องก็จะทำการค้นหาข้อมูลให้ โดยบอกประเภทของข้อมูล ชื่อหนังสือ พร้อมรหัสหนังสือ เพื่อสะดวกในการค้นหาข้อมูลดังกล่าวจากแฟ้มดัชนีเอกสาร

กรณีผู้ขอข้อมูลต้องการสำเนาเอกสารที่ได้ตรวจดู หรือต้องการสำเนา พร้อมคำรับรองเอกสาร ผู้ขอต้องกรอกแบบฟอร์มการขอสำเนายื่นต่อเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฯ พร้อมชำระค่าธรรมเนียมการทำสำเนาตามที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภากำหนด

การขอข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นการเฉพาะราย

ผู้ขอข้อมูลต้องระบุข้อมูลที่ต้องการขอโดยเขียนคำขอให้เข้าใจได้
พอสมควรว่าต้องการขอข้อมูลข่าวสารเรื่องใด ผู้ขอข้อมูลสามารถแจ้งความ
จำนงในการขอข้อมูลได้ ๕ ช่องทาง คือ

๑. ติดต่อด้วยตนเอง (ในเวลาราชการ) ๒ แห่ง ได้แก่

- ▶ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๔๙๙ อาคารสุขประพฤติ ชั้น ๑ ถนนประชาชื่น เขตบางซื่อ
กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๐
- ▶ ณ สำนักงานบริหารงานกลาง กลุ่มงานบริหารทั่วไป
ห้องรับ - ส่งหนังสือ อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑

๒. ค้นหาผ่านเว็บไซต์ ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

(ตลอด ๒๔ ชั่วโมง)

- ▶ www.senate.go.th
- ▶ www.senate.go.th/Inforcenter
- ▶ <http://library.senate.go.th>

๓. ขอรับบริการทางไปรษณีย์ ทำหนังสือถึงสำนักงานเลขาธิการ
วุฒิสภา เพื่อขอรับบริการข้อมูลข่าวสารของราชการทางไปรษณีย์
โดยระบุรายละเอียดข้อมูลข่าวสารที่ต้องการทราบให้ชัดเจน
พอสังเขป

๔. ขอรับบริการทางโทรศัพท์ (ในเวลาราชการ)

หมายเลขโทรศัพท์ : ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๖๙ หรือ ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๕๗

๕. ขอบรับบริการทางโทรสาร (ในเวลาราชการ)

หมายเลขโทรสาร : ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๐ หรือ ๐ ๒๘๓๑ ๘๓๕๘

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับเรื่องที่มีผู้ร้องขอแล้ว เจ้าหน้าที่จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารตามที่มีผู้ขอ แล้วส่งเรื่องให้สำนักฯ ที่ครอบครองเอกสารนั้นพิจารณาการให้ข้อมูลตามที่มีผู้มาขอ โดยตอบในแบบฟอร์มการแจ้งความเห็นขอข้อมูลข่าวสารนั้นว่าสามารถอนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ ต้องพิจารณาจากวัตถุประสงค์และเหตุผล และไม่เป็นข้อมูลที่มีข้อห้ามตามกฎหมาย หรือคำสั่งของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น เป็นสิทธิอย่างหนึ่งในระบอบประชาธิปไตยอันจะให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริงอันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น

ยินดีต้อนรับ และเต็มใจ
ให้บริการครับ

การเรียกค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายจากผู้ขอรับบริการ

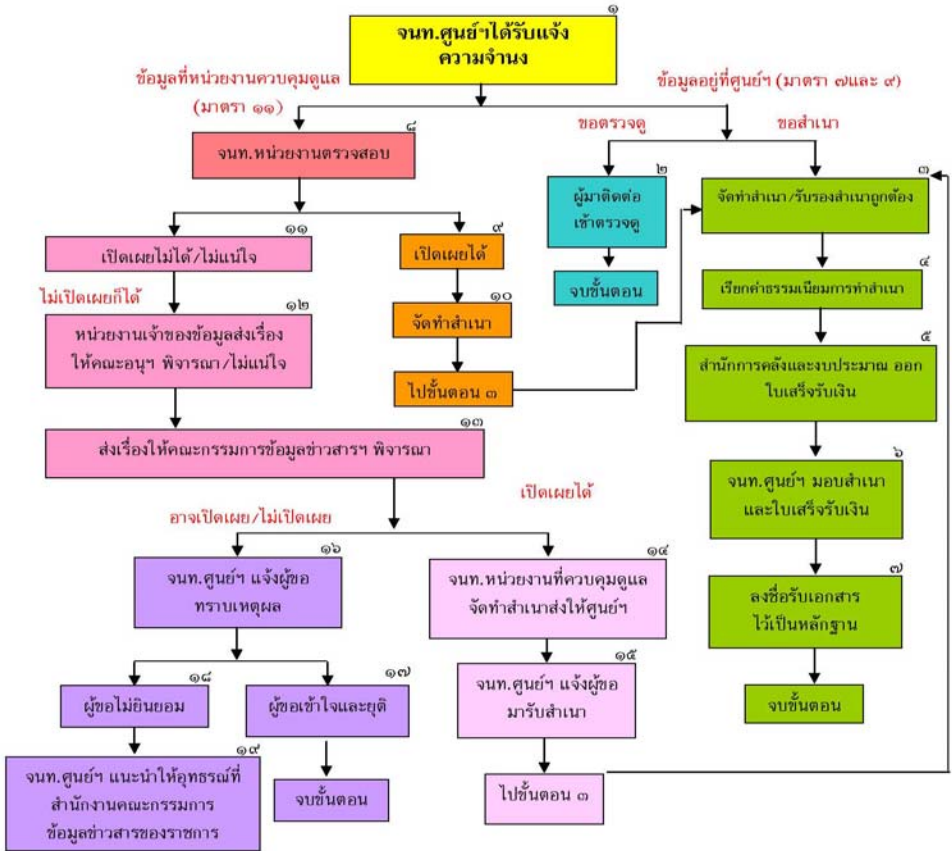
๑. ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสาร กำหนดอัตรา ดังนี้
 - ๑.๑ ขนาดกระดาษ เอ ๔ หน้าที่ละ ๑.๐๐ บาท
 - ๑.๒ ขนาดกระดาษ เอฟ ๔ หน้าที่ละ ๑.๕๐ บาท
 - ๑.๓ ขนาดกระดาษ บี ๔ หน้าที่ละ ๒.๐๐ บาท
 - ๑.๔ ขนาดกระดาษ เอ ๓ หน้าที่ละ ๓.๐๐ บาท
 - ๑.๕ ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๒ หน้าที่ละ ๘.๐๐ บาท
 - ๑.๖ ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๑ หน้าที่ละ ๑๕.๐๐ บาท
 - ๑.๗ ขนาดกระดาษพิมพ์เขียว เอ ๐ หน้าที่ละ ๓๐.๐๐ บาท
๒. ค่าธรรมเนียมการให้คำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารกำหนดอัตรา
คำรับรองละ ๕ บาท
๓. ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ บนกระดาษขนาด เอ ๔
หน้าที่ละ ๓ บาท
๔. ค่าธรรมเนียมการทำสำเนาลงบนแผ่นดิสเก็ต แผ่นละ ๕ บาท ซีดีรอม
แผ่นละ ๒๐ บาท ทั้งนี้ ผู้ขอสำเนาต้องนำแผ่นมาเอง
๕. ค่าใช้จ่ายการขอให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารทางไปรษณีย์ ผู้ขอต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง
ในการจัดส่งตามค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง
๖. การพิจารณายกเว้นหรือลดอัตราค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายเป็นการเฉพาะกรณี
จะคำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของ
ประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
หรือผู้ที่ประธานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ มอบหมาย

(ตามประกาศของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๘)

**ขั้นตอนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการ
ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา**

ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ๔๔๙ อาคารสุขประพฤติ ชั้น ๑
ถนนประชาธิปไตย เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ๑๐๘๐๐ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๖๙,
๐ ๒๘๓๑ ๙๓๕๗ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๐, ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๕๘

คำสั่งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ที่ ๑๕๕๖ /๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

.....

เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ จึงให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่ ๘๑๗/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๑๒๙๑/๒๕๕๔ เรื่อง แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (เฉพาะราย) ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔

อาศัยอำนาจตามข้อ ๖ ของระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ ข้อ ๓ ของระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อบริหารงานหรือกำกับดูแลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบด้วย

๑. ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการ	ประธานกรรมการ
(นายมนตรี รูปสุวรรณ)	
๒. ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย (นางมัลลิกา ลับโพรี)	รองประธานกรรมการ
๓. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ	กรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักการประชุม	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการสำนักกำกับและตรวจสอบ	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักกรรมการสิทธิการ ๑	กรรมการ
๗. ผู้อำนวยการสำนักกรรมการสิทธิการ ๒	กรรมการ
๘. ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย	กรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	กรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุมและขอผล	กรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักกรรมการสิทธิการ ๓	กรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานกลาง	กรรมการและเลขานุการ

- ๒ -

๑๓. ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักบริหารงานกลาง ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. นายอริญ มีแก้ว ผู้ช่วยเลขานุการ
 นิติกร กลุ่มงานบริหารงานบุคคล สำนักบริหารงานกลาง
๑๕. นางสาววลัยภรณ์ พงษ์วิพันธุ์ ผู้ช่วยเลขานุการ
 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักบริหารงานกลาง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช)
เลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th/inforcenter

เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.....

**ให้บริการข้อมูลข่าวสารของราชการที่ถูกต้อง
รวดเร็ว มีประสิทธิภาพแก่ผู้มาติดต่อขอรับบริการ**

ค้นหา

เว็บไซต์ วุฒิสภา

ศูนย์ข้อมูลข่าวสาร